

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובע

שלמה מן

ע"י ב"ב עו"ד יהונתן קלינגר ושמעון מורמי

נגד

נתבעים

1. אופירה אסייג

2. חברת סיינט בע"מ

ע"י ב"ב עו"ד שי אליאס

3. בזק בינלאומי בע"מ

ע"י ב"ב עו"ד אייל בליזובסקי ואביאל פלינט

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

לפני תביעה בגין עוולות נטענות שנעשו תוך מציאת זהותו של התובע כמי שכתב יומן רשת (בלוג) ופרסום שלה ברבים.

טענות התובע.

1. בתקופה הרלוונטית לתביעה הועסק התובע, עיתונאי במקצועו ועורך במדורי ספורט בהתמחותו, על ידי העיתון "מעריב", במשרה של עורך בדסק הספורט. בנוסף, ניהל התובע את הבלוג "עומדים בשער" (להלן: "הבלוג") באתר של חברת תפוז אנשים בע"מ. התובע השתמש בניהול הבלוג בכינוי "ייגר מאיסטר" ולא בשמו האמיתי. הבלוג שימש כאתר ביקורת עיתונות ותקשורת ספורט, והתובע עשה כן באנונימיות כדי שביקורתו תהיה חפה מאינטרסים ולא נגועה במשוא פנים וכן כדי שלא ייפגע מקור פרנסתו בעיתון "מעריב" שגם אותו ביקר התובע באנונימיות ובהתאם לתנאי השימוש באתר תפוז.

2. הנתבעת 1, גב' אופירה אסייג, הייתה נושאת משרה בכירה אצל הנתבעת 2 (להלן: "סיינט") ושימשה כמנהלת תוכן, תפקיד המקביל לתפקיד עורך ראשי בכלי תקשורת. סיינט הפעילה מערכת אתר האינטרנט one.co.il (להלן: "וואן"). הנתבעת 3 (להלן: "בזק בינלאומי") הייתה ספק הקישוריות לרשת האינטרנט של התובע, וסיפקה לתובע כתובת IP, שהיא מספר הזיהוי של התובע ברשת האינטרנט ופרטיו של התובע הוחזקו על ידה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 3. התובע הפעיל את הבלוג באתר תפוז מיום 6.8.07 עד יום 11.3.08.
- 2
- 3 4. הנתבעות 1 ו-2 יחד עם גורמי תקשורת אחרים סוקרו על ידי התובע שהביע את דעתו האישית
- 4 באופן ענייני ובעניינים הרלוונטיים לבלוג, בין היתר, לגבי העדר ישרה מקצועית של הנתבעות
- 5 1 ו-2, מתן יחסי ציבור בפרסומיהן והסוואת תוכן שיווקי כתוכן עיתונאי, קידום מקורבים,
- 6 חיסולי חשבונות עם מתחרים, תחרות בכלים לא הוגנים, הכנסת סטנדרטים נמוכים של
- 7 התרועעות עם עבריינים ומושאי סיקור עד כדי מתן הגנה מפני סיקור למקורבים והפלת
- 8 הגבולות האתיים של מקצוע העיתונות ועוד.
- 9
- 10 5. בתי המשפט הכירו בזכות לביטוי אנונימי, כל עוד הביטוי אינו בעל אופי פלילי של לשון הרע
- 11 וכאשר הדברים נושאים אופי של ביקורת לגיטימית.
- 12
- 13 6. זכותו של התובע לביטוי אנונימי היא חלק מחופש הביטוי שלו וזכותו לפרטיות כפי שזו
- 14 מוכרת על ידי חוק הגנת הפרטיות התשמ"א – 1981 וחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
- 15
- 16 7. התובע כמי שפרסם דברי ביקורת על הנתבעות 1 ו-2 פעל למעשה כעיתונות חוקרת והשיג
- 17 בזכות זהותו האנונימית מקורות עיתונאיים, סקופים ודיווחים על מעשי עוולה שבוצעו על
- 18 ידי הנתבעות 1 ו-2.
- 19
- 20 8. כותבי בלוגים בארצות הברית זכו להגנה זהה להגנה הניתנת לעיתונאים על זהות מקורות ועל
- 21 חיסיון עיתונאי.
- 22
- 23 9. החל מינואר 2008 ועד מרץ 2008 פעלו הנתבעות 1 ו-2 בצורה נמרצת להסרת התוכן של התובע
- 24 מאתר תפוז. הדבר נעשה בעקבות פרסומים בהם ביקר התובע את יושרתם העיתונאית של
- 25 הנתבעות 1 ו-2 וציין כי אלו פעלו בצורה שאינה עולה בקנה אחד עם כללי האתיקה והדרך
- 26 המקובלת.
- 27
- 28 10. ביום 28.2.08 שלחה סיטינט מכתב דרישה ל"תפוז" בו פירטה מדוע יש להסיר תכנים מהבלוג
- 29 שפוגעים בשמן הטוב של הנתבעות 1 ו-2. מכתב זה היה משולל יסוד ונועד לפגוע ביחסים
- 30 החוזיים בין "תפוז" לתובע, שהוסדרו בתנאי השימוש של "תפוז" שפורסמו באתר. כן דרשה
- 31 סיטינט את פרטי כתובת ה- IP של התובע על מנת להגיש נגדו תביעה.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

11. בעקבות פניית הנתבעות דרשה "תפוז" מהתובע לערוך שינויים בפרסומיו, ושינתה בהם פרטים בניגוד להסכמתו, כאשר לטענתה, ללא עריכה זו הייתה מוטלת על "תפוז" אחריות, המוכחשת על ידי התובע. דבר זה פגע בזכות התובע לחופש ביטוי ובפעילותו בבלוג.
12. לאחר דין ודברים בין "תפוז" לתובע, ולאחר שהובהר לתובע כי לא ניתן יהיה להמשיך לאחסן את הבלוג באתר "תפוז" במתכונתו הנוכחית, נאלץ התובע, עקב איומי התביעה של הנתבעות 1 ו- 2, להודיע על סגירת הבלוג והוריד את תוכנו מרשת האינטרנט, דבר שגרם נזק רב למוניטין האינטרנטי שלו.
13. במאי 2008 הומצא לביתו של התובע על ידי הנתבעות כתב תביעה בת.א. 27120/08 בבית משפט השלום בתל אביב בעילה של לשון הרע בגין פרסומיו בבלוג, על סכום של 2 מיליון ₪. התביעה נועדה להלך אימים על התובע והיא משוללת יסוד.
14. ניהול תביעת הסרק מטעם הנתבעות 1 ו- 2 נגד התובע הוא חלק ממשפט ראוה וממסע סחיטה על ידי הנתבעות 1 ו- 2, שפעלו כדי להשתיק כל ביקורת עליהן בדרך של תביעות לשון הרע בסכום מופרך וחסר כל ביסוס בדין. עם הגשת התביעה, נחשפה ביוזמת הנתבעות זהותו האנונימית של התובע בעיתונות בפרסומים שונים וכן בקהילת העיתונאים בישראל שאליה הוא השתייך.
15. ככל הידוע לתובע, פרטיו לא נמסרו מעולם לנתבעות 1 ו- 2 בהליך משפטי כנדרש, ואלה השיגו את פרטיו תוך פגיעה בפרטיותו.
16. כתוצאה מחשיפת זהותו של התובע בעצם הגשת התביעה נגדו והפרסום שנלווה לה ביוזמת הנתבעות, פוטר התובע מעבודתו כעורך במדור הספורט של העיתון "מעריב" ביום 11.5.08.
17. בעקבות פיטוריו של התובע נגרם לו נזק רב בכך שמשכורתו החודשית לרבות ההפרשות לפנסיה ותגמולים ולקרנות השתלמות נפגעו בצורה מהותית והוא הפך מובטל.
- פגיעה בפרטיות.**
18. התובע טוען כי הפעולות של הנתבעות 1 ו- 2 לחשיפת פרטיו מהוות פגיעה בפרטיות על פי חוק הגנת הפרטיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

19. זהותו, לרבות זהותו האנונימית, היא פרט מידע המוגן על ידי הסכם השימוש שלו עם "תפוז" והוא מידע חסוי. כמו כן כתובת ה-IP של התובע וזהות העומד מאחורי הכתובת היא מידע של "תפוז" ולבזק בינלאומי ישנה חובת סודיות בדין לשמור עליה.
20. מעשיהן של הנתבעות 1 ו-2 הם התחקות ובילוש, כמו גם פרסום מידע שישנה חובה מפורשת על פי חוק הגנת הפרטיות התשמ"א – 1981 ועל פי ההסכם בין התובע ל"תפוז" ו/או לבזק בינלאומי שלא לפרסמו. התוצאה המסתברת של חשיפת פרטיו של התובע שהיו שמורים רק אצל בזק בינלאומי ומעשי הנתבעות 1 ו-2 ורצונן לחשוף את פרטיו האישיים מהווים הפרת החובות שבחוק והסכמים בכתב או מכללא וחשיפת פרטיו נועדה לגרום לו נזק.
21. הנתבעות 1 ו-2 השיגו את כתובת ה-IP של התובע באמצעים לא חוקיים ולא קיבלו לשם כך צו שיפוטי.
22. לא די היה להשיג את כתובת ה-IP של התובע כדי לזהות אותו, והדרך החוקית היחידה להשיג את זהותו של מי שמשתמש בכתובת IP היא באמצעות צו בית משפט המורה לבזק בינלאומי להעביר את פרטיו האישיים של התובע שרשומים רק אצלה בהיותו מנוי אצלה.
23. לנתבעות 1 ו-2 היה אינטרס ישיר ומובהק להשיג את פרטיו האישיים של התובע מבזק בינלאומי והן חשפו אותו בדרישתן מ"תפוז" ומהתובע עצמו שיחשוף את פרטי כתובת ה-IP שלו בפניהן כדי שיוכלו להגיש נגדו תביעה ונענו בסירוב.
24. "תפוז" ובזק בינלאומי לא קיבלו צו בית משפט המורה להן להעביר לידי הנתבעות את פרטיו של התובע.
25. יש להפוך את נטל הראייה בהתאם לסעיף 41 לפקודת הנזיקין כיוון שהעולה התרחשה בנסיבות שהיו בשליטתן של הנתבעות 1-3 וללא רשלנותן הפושעת לא יכלה להתרחש הפגיעה בפרטיותו של התובע.
26. לחילופין, בזק בינלאומי לא יישמה סטנדרטים של פרטיות והגנה על מידע שמוגנים מעובדיה או מצדדים שלישיים גישה למידע פרטי של התובע ועל כן התרשלו בשמירה על פרטיותו של התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 הפגיעה בפרטיותו של התובע גרמה לו נזק רב, הן לשמו הטוב, הן למהלך חייו ולשוות נפשו
2 והן לעסקיו.
3
4 **גרם הפרת חוזה.**
5 28. אלמלא פעלו הנתבעות לחשוף את זהותו, לא היה התובע מפוטר מעבודתו.
6
7 29. לא הייתה לנתבעות כל הצדקה שבדין לחשוף את זהותו, ועל פיה ההלכות הנוהגות, בית
8 המשפט לא היה נענה לבקשותיהן לחשוף את זהות התובע, ולפיכך, הפגיעה בפרטיותו עשתה
9 שלא כדין וללא כל צו שיפוטי המורה ל"תפוז" או לבזק בינלאומי לעשות כן.
10
11 30. בעקבות פעולות שיזמו הנתבעות 1 ו-2 ושיתוף הפעולה של בזק בינלאומי, בניגוד לדין, הפרה
12 מעסיקתו של התובע את החוזה עמו ובכך פגעה בפרנסתו העתידית בהפרשות לפנסיה וביכולת
13 ההשתכרות שלו.
14
15 31. הנתבעות ידעו והיו צריכות לדעת שפרסום המידע שהושג תוך פגיעה בפרטיות יגרם
16 לפיטוריו. כמו כן, בפעולתן, התכוונו הנתבעות לפגוע בפרנסתו של התובע בשמו הטוב
17 ובחירות הביטוי שלו, ואלמלא שיתוף הפעולה של בזק בינלאומי, במחדל או במעשה, ולפחות
18 ברשלנות העולה עד כדי כוונה, לא היו מתפרסמים פרטיו האישיים ולא היה גרם לו הנזק
19 שבהפרת חוזה העסקתו.
20
21 32. התובע יליד 25.10.1960 ואלמלא פיטוריו עקב חשיפת שמו באמצעים בלתי חוקיים, ללא צו
22 מבית משפט, היה צפוי לעבוד בעיתון "מעריב" עוד כעשרים שנים עד גיל הפנסיה (67).
23
24 33. בשנות עבודתו אלה עתיד היה התובע לשפר את שכרו עקב צבירת ותק ודרגה על פי הסכמי
25 העבודה בעיתון. לכל הפחות היה צפוי התובע לשמור על שכרו כפי שהיה במועד פיטוריו.
26
27 34. עקב פיטוריו מהעיתון "מעריב" ובעיקר עקב הרקע לפיטוריו, כאשר נקשרו לשמו חוסר
28 לויאליות למקום העבודה עקב העברת ביקורת בבלוג גם על מדור הספורט של "מעריב",
29 נרתעים מעסיקים פוטנציאליים בתחום התמחותו של התובע מלהעסיקו. התובע פנה למספר
30 מקומות עבודה, בין היתר בתחום התמחותו – עריכת מדורי ספורט – ובכולם נדחה בשל
31 הרקע לחשיפתו ופיטוריו מ"מעריב".
32
33 35. אלמלא הדרך הלא חוקית בה נחשף התובע, לא היה עומד במצב זה, לא היה מפוטר, ואם היה
34 עוזב את עיתון "מעריב", יכול היה למצוא ביתר קלות מקום עבודה חלופי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

1

2

הפרת חובה חקוקה.

3 פעולות הנתבעות מהוות עוולה חוקתית שנועדה לפגוע בחופש הביטוי של התובע בבלוג.
 4 בעקבות פעילותן של הנתבעות, הפסיק התובע לכתוב בבלוג, ובמיוחד הפסיק לכתוב
 5 באנונימיות, כיוון שאינו יכול להמשיך להפעיל אתר אנונימי וחף ממשוא פנים, במיוחד לאחר
 6 שפוטר מעבודתו ב"מעריב" והחלו הליכים משפטיים נגדו על ידי הנתבעות 1 ו-2. התובע איבד,
 7 דה פאקטו, את חופש הביטוי האנונימי שלו. פגיעה זו בחופש הביטוי האנונימי גרמה נזק כבד
 8 למהות האינטרנט הישראלי כיוון שכיום לא יכול אף אדם אחר לכתוב ביקורת על עיתונות
 9 הספורט בצורה אנונימית בשל כך שייחשד שהוא התובע, והנתבעות 1 ו-2 אף טענו בכתב
 10 תביעתן נגד התובע כי הוא אחראי לכותבים אחרים שכתבו בבלוג אחר בכתובת אחרת ולא
 11 ב"תפוז". רדיפה זו של הנתבעות 1 ו-2 נגד המבקרים אותן הביאה לסתימת פיות ולפחות
 12 במקרה אחד העדיף בעל בלוג לסגור את הבלוג שלו ולהיעלם מחשש לתביעה של הנתבעות 1
 13 ו-2 נגדו.

14

15 37. חמור מכך, התובע עצמו אינו יכול לכתוב באמצעי תקשורת אחרים כיוון שאלה חוששים
 16 שהוא יבקרם מאחורי גבם, אף שהתובע הוא עיתונאי ועורך בעל מוניטין.

17

18 38. חופש הביטוי הוא רכיב חיוני לניהול משטר דמוקרטי. במקרה זה אין להגביל את היקף חופש
 19 הביטוי אלא אף להרחיבו לאור נסיבות המקרה הייחודיות, ולאמץ את הפסיקה אמריקאית
 20 בנוגע לכותבים בבלוגים, הרואה בהם מקור עיתונאי שיש להגן על האנונימיות שלו, ובלבד
 21 שלא יעבור על החוק הפלילי.

22

23 39. בענייני ציבור בכלל ובענייני עיתונות וביקורת ציבורית בפרט יש ליתן משקל רב יותר לזכות
 24 זו בעת ביצוע מלאכת האיזון והשקילה איזו זכות תגבר על רעותה. המבחן האמיתי בין
 25 האינטרסים השונים נעוץ בעובדה שעימות תחת חופש הביטוי צופן בחובו ביקורת בלתי נעמה
 26 לאוזן ואין לאפשר למבוקרים כדוגמת הנתבעות 1 ו-2 לבלום את יוזמת הביקורת והבעת דעה
 27 חופשית ולגיטימית באמצעות הגשת תביעות או באמצעים פסולים לחשיפת זהות המבקר
 28 אותו.

29

30

גזל סוד מסחרי.

31 40. זהותו של התובע כ"ייגר מאיסטר" כמו גם זהות האדם העומד מאחורי כתובת ה-IP הכותבת
 32 את הבלוג היו סודות מסחריים של התובע במשותף עם "תפוז" ובזק בינלאומי. בפעולותיהם
 33 גזלו הנתבעות 1 ו-2 שלא כדין את פרטיו של התובע שהיו סוד מסחרי, ולפיכך הוא זכאי
 34 לפיצוי כספי ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

1

2

סעדים.

3 פיצוי ללא הוכחת נזק על ידי נתבעות 1-3 על פי חוק הגנת הפרטיות בסך 50,000 ₪ על פי
4 סעיפים 4 ו-29א(ב)(1) וכי בשל כוונת הזדון של הנתבעות, כפל הסכום, בסך 100,000 ₪ על פי
5 סעיף 29א(ב)(2) לחוק.

6 פיצוי בגין גרם הפרת חוזה ההעסקה של התובע על ידי "מעריב". התובע היה זכאי לפיצויים
7 בסכום גדול שהיה נצבר בידו עד ליציאתו לגמלאות, מטעמי חסרון כיס ולצרכי אגרה שם
8 התובע את נזקו באופן חלקי, בסכום המשכורת אותה היה זכאי לקבל ממעריב עד לסום של
9 400,000 ₪.

10

11 כסעד חלופי לפיצויים עקב גרם הפרת חוזה העסקתו של התובע ב"מעריב", פיצוי ללא הוכחת
12 נזק בסכום של 100,000 ₪ על פי סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות התשנ"ט – 1999 בשל
13 השימוש שלא כדין של הנתבעות בסודו המסחרי שהיה מופקד אצל "תפוז" ובזק בינלאומי
14 תוך כוונה לפגוע בתובע.

15

16 לצרכי אגרה מעמיד התובע את סכום התביעה על סך כולל של 500,000 ₪.

17

18

טענות הנתבעות 1-2.

19
20 הנתבעות 1 ו-2 טוענות כי מעילה בת עוולה לא תצמח לתובע תרופה ושפיכת דמם של
21 הנתבעות 1 ו-2 על ידי התובע תוך שהטיל בהן רפש בסדרת כתבות ברוטאלית באופן מכוון
22 לצורך הצגת הנתבעות 1 ו-2 בלעג ובוז כגופים ואנשים כושלים תוך פגיעה מכוונת במוניטין
23 שלהם, בשמם הטוב, באמצעות שימוש בקללות, דברי נאצה הפצת מידע כוזב והסתה גלויה
24 כאילו שמם הטוב של הנתבעות 1 ו-2 הפקר, לא תצלח.

25

26 כתב התביעה הוא ניסיון נואל של התובע ליצור הגנה כלשהי ולנסות להקטין את סכום הפיצוי
27 שעתיד להיפסק נגדו על ידי העלאת טענות שווא בתביעה זו. ההשתלחות חסרת הרסן של
28 התובע בנתבעות 1 ו-2 מהווה הפרה של הדין לרבות הוצאת לשון הרע ופגיעה בשמם הטוב,
29 ביצוע עוולות ניזקיות לפי פקודת הניזקין והתעשרות שלא כדין.

30

31 במהלך הפרסום בבלוג כינה התובע את הנתבעת 1 פעם אחר פעם "עיתונות סוג זין",
32 "המתמחה ב – גילוח מפשעות", "אשת הסיליקון", "מלכת הסיליקון", "עטיני פרה חולבת
33 המשתלשלים לה מהחזה", "בהמה אחת", "אופיר-תון", "אופיר-ע", "קריינית הרצף",

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 "מנהלת התוכן ומלכת הסולחות", "הרבנית גליצית", "אופירה הסייד", "עיתונאות
2 מיוחצנת כתיבה עילגת ורדודה", "מחסלת חשבונות", "גברת ביזנס", "לשקר בלי למצמץ".
3
4 46. כן כינה התובע את סיטינט בבלוג, בין השאר: "אתר רכילויות של למצוץ בשתי שקל להקיא",
5 "עוד בושח וכלימה באתר של בואו למצוץ בשתי שקל", "אנסים", "המערכת המצחינה בבית
6 בסר", "חיידק טורף באתר חולני", אתר הזיבולים והרכילים", "אתר ספורט שניזון
7 מרכילים, משמועות, מחצאי שמועות והדלפות", ONE – הרבה יותר מסתם תחנת רכבת",
8 "עדר חמורים וחמורות", "שכונה", "אוסף אנלפבתיים שגודש את בית בסר", "אתר המשליט
9 טרור על הסביבה", "בריון", "אתר אשפה", "אתר ששמו הראשון הוא תקלה ושמו השני
10 מבוכה", "צביעות", "הסחת דעת", "גניבת דעת", "שקר", "חבורה של אומללים".
11
12 47. אמירות אלה ועוד נועדו כולן לפגוע ולהזיק לנתבעות 1 ו-2 באופן מכוון, להציגן ללעג ולבוז
13 כגורמים כושלים ובלתי מקצועיים באמצעות שימוש בדברי בלע חוזרים ונשנים.
14
15 48. האשמה לכך שהתובע פוטר מעבודתו ככתב ספורט בעיתון "מעריב" רובצת לפתחו של התובע
16 בגין מעשי העוולה והעבריינות שביצע כלפי הנתבעות 1 ו-2.
17
18 49. אין לתובע זכות להשפיל ולבוז את הנתבעות 1 ו-2, לבצע כלפיהן עוולות ומעשים פליליים
19 על פי חוק איסור לשון הרע ולחמוק מאחריות במעטה של אנונימיות.
20
21 50. הנתבעות 1 ו-2 מכחישות כי הן אחראיות לפיטוריו מעיתון "מעריב", וטענה זו עומדת
22 בסתירה לטענות התובע בכתב התביעה שהגישו נגדו הנתבעות 1 ו-2. לתובע אחריות מוחלטת
23 ואשם מלא לנוזקים שהוא גרם לעצמו במו ידיו, כאמור בסעיפים 64 ו-65 לפקודת הנוזקין,
24 שכן לגרסתו הוא סבר כי הוא מצוי במגדל שן בעולם המחשב הווירטואלי, בו הוא יכול לקלל
25 לשפיל, לבזות להשמיץ, לכתוב ביטויים זדוניים ומרושעים ועובדות לא נכונות ולפגוע ולהזיק
26 לנתבעות 1 ו-2 ולהסתתר תחת מעטה אנונימיות בלי שניתן יהיה להגיע אליו, מוגן מזרועות
27 החוק.
28
29 51. ככל שהתובע ניזוק, הרי שהדבר היה כתוצאה ממעשי עוולה והתנהגות פלילית שהוא ביצע,
30 ולפיכך אין הוא זכאי לקבל סעד כלשהו שכן מעילה בת עוולה לא תצמח תרופה. מתן סעד
31 לתובע בנסיבות אלה משמען כי חוטא ייצא נשכר, ומתן גושפנקה לעבריינים ומבצעי עוולות
32 להמשיך ולעשות כן ואף להתעשר ממעשים אלה במעטה של אנונימיות תוך שהם מקבלים
33 פרס על מעשיהם המעוררים סלידה והמנוגדים לעקרונות יסוד בשיטת המשפט שלנו.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 52. התביעה מהווה שימוש לרעה בהליכי בית משפט והתנהלות בחוסר תום לב שכן התובע העלים
2 מבית המשפט מידע מהותי לגבי עוולות שביצע בפרסומים.
3
- 4 53. הטענה כי הנתבעות 1 ו-2 או מי מהן חשפו את זהותו והעלתה בעלמא תוך העלאת ספקולציות
5 מופרכות. התובע לא מפרט מי מהנתבעות 1 ו-2 התחקתה או בלשה אחריו או חשפה את
6 פרטיו ואינו מציין באיזה אופן הפרו את פרטיותו.
7
- 8 54. במיוחד אין התובע מפרט מדוע שורבבה הנתבעת 1 לתביעה, ודבר זה נעשה אך ורק כאמצעי
9 להפעלת לחץ בחוסר תום לב. ההתכתבויות שקדמו להגשת התביעה נעשו בין התובע לבין
10 אתר "תפוז" לבין סיטינט, ללא מעורבות של הנתבעת 1, והתובע עצמו טוען בכתב התביעה
11 שהעובדות שהביאו לנזק לא היו ידועות לו (ובשל כך מבקש הוא להפוך את נטל הראייה).
12
- 13 55. הנתבעות 1 ו-2 לא פרסמו דבר הנוגע לזהותו של התובע בשום אמצעי תקשורת אלא התובע
14 פרסם את פרטיו והתראיין בכל אמצעי תקשורת במדינת ישראל, בתחושת גאווה וסיפוק
15 מהפרסום שביצע. התובע לא התנצל עד היום על מעשיו והוא ממשיך לעשותם באכסניה
16 אחרת.
17
- 18 56. כתב התביעה אינו מגלה עילה לפי חוק הגנת הפרטיות שכן התובע לא מוכיח אף אחד
19 מהתנאים המצטברים הדרושים.
20
- 21 57. הנתבעות 1 ו-2 לא פרסמו דבר הנוגע לתובע באמצעי התקשורת, והדבר היחידי שעשו היה
22 הגשת התביעה, דבר שאינו מהווה פגיעה בפרטיות התובע אלא הוא פרסום מוגן.
23
- 24 58. הגם שהנתבעות לא חשפו את פרטיו של התובע ולא הפרו את פרטיותו, שמו של התובע
25 והעובדה שכתב בבלוג תחת הכינוי "ייגר מאיסטר" הייתה ידועה למספר גורמים ובכלל זה
26 לרביב שטר, לעודד קרמר, לדפנה שעבדה עמו, לבני משפחתו, מכריו וקרוביו. בכל מקרה לא
27 מדובר בחשיפת פרטים המהווים פגיעה בצנעת הפרט. אצה הדרך לתובע, שבגאווה גדולה,
28 הזדהה ונתן ראינות בלי סוף תוך שהוא חושף כל פרט הנוגע לזהותו ולעניינים נשוא התביעה
29 של הנתבעות 1 ו-2 נגדו.
30
- 31 59. התובע לא הציג דבר חקיקה האוסר על ספק גישה לאינטרנט לחשוף שמו של גולש אינטרנט
32 ללא צו שיפוטי, ולא בכדי, שכן לא קיים איסור שבדין לחשוף פרטים אלה וקיימת אף חובה
33 על ספקית אינטרנט לחשוף פרטים אלה כאשר מדובר במעשי עוולה והתנהגות פלילית הבאים
34 לידי ביטוי בדברי רפש וזוהמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
60. לאור מעשיו של התובע, אין ספק, כי אילו היו הנתבעות 1 ו-2 מבקשות צו שיפוטי לחשוף את שמו, היו מקבלות זאת ללא כל בעיה שכן קיימת עילת תביעה לכאורה כלפי התובע, ואף נעשתה פנייה קודם לכן בדרישה להסיר את הפרסום ולנקוב בזהותו של התובע.
61. לאור סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), תשס"ח – 2007, אשר נכנס לתוקפו ביום 27.6.08 מגמת המחוקק היא להרחיב את גילוי המידע אף במקרה בו מדובר בבעלי מקצוע הזכאים לחסיון על פי הדין ובכלל זה ציבור עורכי הדין, ומקל וחומר במקרה דנן.
62. מבלי לגרוע מהאמור לגבי העדר התקיימות יסודות הפגיעה בפרטיות ומבלי להודות בטענות התובע לגבי פגיעה בפרטיות ולמרות שהנתבעות 1 ו-2 לא פרסמו דבר הנוגע לתובע בשום אמצעי תקשורת וטענתן שהפרסום מוגן, הרי שלנתבעות 1 ו-2 עומדת הגנה לפי הוראות סעיפים 18 ו-20 לחוק הגנת הפרטיות לרבות הגנת תום הלב, הפגיעה לא חרגה מתחום הסביר, הגנה על עניין אישי כשר, פרסום נכון והוגן על מה שכבר נאמר ופרסום במסגרת הליכים משפטיים ופרסום מתוך מרשם משרד הפנים שהוא מרשם על פי הדין הפתוח לציבור. הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הייתה על הנתבעות 1 ו-2 חובה לעשותה, בדרך של פרסום מוגן, והנתבעות 1 ו-2 לא ידעו ולא יכלו לדעת על הפגיעה בפרטיות. בפגיעה, ככל שהייתה, היה עניין ציבורי המצדיק אותה ואין מדובר בפרסום כוזב. התובע הוא דמות ציבורית כמשמעו בחוק איסור לשון הרע, שהפעיל בלוג שזכה לפרסום רב.
63. כמו כן עומדות לזכות הנתבעות 1 ו-2 הקלות לפי סעיף 22 לחוק הגנת הפרטיות ובכלל זה שהייתה זו חזרה על שנאמר ולא הייתה להן כוונה לפגוע בפרטיותו של התובע שכן לא פרסמו עליו דבר. כן לטענתם מדובר במעשה של מה בכך.
64. התביעה הוגשה סמוך לחלוף תקופת ההתיישנות ונגועה בשיהוי.
65. לחילופין טוענות הנתבעות 1 ו-2 כי מכל סכום שייפסק לטובת התובע, יש לקזז את הפיצוי שהן זכאיות כי ישלם להם בגין נזקים שגרם להם ושבגינם הוגשה תביעתן נגדו על סך 2 מיליון ₪.
66. הנתבעות 1 ו-2 טוענות להיעדר סמכות עניינית לבית משפט זה לדון בתביעה שכן התביעה היא, בין היתר, לשכרו של התובע, ולפיכך הסמכות היא לבית הדין לעבודה על פי חוק בית הדין לעבודה תשכ"ט 1969.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2 הסעדים הנתבעים מופרכים וערטיילאיים. התביעה כוללת פיצוי בגין נזק עתידי שטרם
3 התגבש, השכר שאותו יקבל התובע עד צאתו לגמלאות. נזקים אלה יתגבשו, אם בכלל בעתיד,
4 רק אם התובע לא ימצא עבודה אחרת עד גיל הפנסיה או ימצא עבודה ששכרו בגינה יפחת מ
5 6,500 ₪.
6
7 הסיבה שהתובע פוטר מעבודתו ב"מעריב" היא בשל כך ששיקר למעסיקו, עשה שימוש
8 בחומרים פנימיים של מעריב ללא הרשאתם או ידיעתם, מאחורי גבם, והפר את הסכם
9 ההעסקה עימם ולא עקב התביעה שהגישו הנתבעות נגדו. בכל מקרה בעניין זה אין לתובע
10 אלא להלין על עצמו ובדיוק בשל כך לא הגיש התובע תביעה נגד "מעריב" או נגד אתר "תפוז".
11
12 התובע לא פעל להקטין את נזקיו המוכחשים ויש לו אשם מלא במצב אליו נקלע.
13
14 עובר להגשת התביעה לא פנה התובע אל הנתבעות 1 ו-2 בשום דרישה ולא טען כי הן אחראיות
15 לפיטוריו מ"מעריב" או כי פגעו בפרטיותו או גרמו להפרת הסכם ההעסקה שלו או כי הפרו
16 חובה חקוקה. טענות אלה נולדו רק במסגרת הגשת התביעה.
17
18 ממרץ 2007 ועד מרץ 2008 פרסם התובע עם שני אחרים באתר "תפוז", ולעיתים גם בעמוד
19 הראשון של הבלוג, סדרת כתבות נאצה כפי שפורט לעיל, ובאופן בו כאשר נכנסים לבלוג
20 באמצעות לחיצה על קיצור השם (תגיית) "אופירענון" ניתן להגיע לכל הפרסומים שפרסם
21 התובע בבלוג מיום הקמתו הנוגעים לנתבעת 1, ופרסום סדרת כתבות כלפי הנתבעות 1 ו-2
22 המהווים דברי בלע. הפרסומים היו הסתה גלויה של העובדים המועסקים אצל סיטינט
23 וגורמים שונים מתחום הספורט ובעלי חברות ועסקים על מנת שלא יעבדו אצל הנתבעות 1 ו-
24 2 או עמן. התובע הפך את חופש הביטוי לחופש הביזוי. חמור מכך, התובע עשה זאת בעבור
25 בצע כסף שכן ככל שמספר הכניסות של גולשי האינטרנט לבלוג גדול והפרסום נחשף לכמות
26 גדולה יותר של אנשים, בהתאם משתכר התובע שכר גבוה יותר. ככל שהפרסום מבוז ומפיל
27 יותר, כך הבלוג הופך להיות פופולרי יותר והתובע משתכר סכום גבוה יותר. הבלוג שפורסם
28 משך כשנה, זכה לפרסום נכבד כאשר מנה 450,000 כניסות של גולשים בתקופת פעילותו.
29
30 התובע לא פעל לקבל את תגובת הנתבעות 1 ו-2 לפרסומים טרם הפצתם.
31
32 הנתבעות 1 ו-2 משקיעות מאות אלפי שקלים בבניית המוניטין שלהן ואין להן דבר פרט לשמן
33 הטוב. בעקבות הפרסומים של התובע נגרמו לנתבעות 1 ו-2 נזקים כבדים לרבות פגיעה
34 במוניטין ובשמן הטוב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
74. כמו כן עשה התובע שימוש בתמונות שונות שסיטינט היא בעלת זכויות היוצרים בהן, בלי שניתנה על ידה הרשאה לשימוש.
75. הנתבעות 1 ו-2 פנו ביום 28.2.08 לאתר "תפוז" בדרישה כי יפעל להסיר את הפרסום וכי יחדלו מהכפשתם. לאחר ש"תפוז" בחנו את הדרישה מבחינה משפטית והגיעו לכלל מסקנה שמדובר בדברי בלע ופנו אל התובע ועדכנו אותו בדרישת הנתבעות 1 ו-2 להסיר את הפרסום, לא פעל התובע להסירו, ואף הגדיל לעשות כאשר בפרסום מיום 1.3.08 כתב: **"קיבלתי מסרים עקיפים שאפסיק להתעסק איתם, שהם מחפשים אותי. כלומר ממתנינים למעידה שלי כדי לתבוע אותי על לשון הרע, דיבה"**. בכך בחר התובע להתעלם מפניות הנתבעות 1 ו-2 להסרת הדרישות.
76. ביום 6.3.08 פנו הנתבעות 1 ו-2 באמצעות בא כוחם אל התובע ואל אתר "תפוז" במכתב דרישה לסלק את הפרסום, לחדול ממנו, להתנצל ולפצות אותם לצרכי פשרה ב-2 מיליון ₪. התובע השיב ביום 10.3.08 כי מדובר בפרסום שהוא ביקורת לגיטימית וכי בעקבות הפנייה הסיר חלק גדול מהביטויים הפוגעניים.
77. ביום 11.3.08 פעל התובע להסיר את הפרסום בבלוג עקב מחלוקת בינו לבין אתר "תפוז" לגבי הסרת ביטויים פוגעניים.
78. ביום 23.3.08 פרסם התובע בבלוג כי נמצא לו יורש תחת הכינוי "תמיס" שימשיך את הפרסום בבלוג מהמקום בו הופסק, כי התובע מתכוון לעזור לו ככל שיידרש, וכי הבלוג יעלה שוב לאחר מכן.
79. בכך הראה התובע כוונה להמשיך לפעול בפרסומים מבזים באמצעות גורם שלישי. ההבטחה להמשיך לפעול באמצעות גורם שלישי קרמה עור וגידים והפרסומים המשפילים והשימוש בתמונות לסיטינט יש בהם זכויות יוצרים המשיכו בפרסומים מיום 23.3.08 ו-3.4.08.
80. למרות פניות הנתבעות 1 ו-2 לא מילא התובע אחר דרישתן, לא הסיר את הפרסומים וגם היום הוא ממשיך לבזות את הנתבעות 1 ו-2 תחת האכסניה החדשה. באתר החדש יש אפשרות להיכנס לכל הפרסומים נשוא התביעה של הנתבעות 1 ו-2 נגד התובע. בעקבות זאת הגישו הנתבעות 1 ו-2 את התביעה נגד התובע. כשנה לאחר פניית הנתבעות 1 ו-2 לתובע, הגיש התובע את התביעה שבכותרת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע לא צירף לכתב התביעה עותק מההסכם שלו עם "תפוז" או עותק מההסכם שלו עם
2 בזק בינלאומי ולפיו חשיפת שמו מהווה הפרת ההסכם או הפרה של הוראות חוק הגנת
3 הפרטיות.
4
- 5 חלה חסינות על כל התבטאות אמירה או הבעת דעה שנעשו במהלך דיון משפטי אם נאמרה
6 על ידי מי מהצדדים לדיון.
7
- 8 לו היה התובע מעוניין למנוע את פרסום כתב התביעה של הנתבעות 1 ו-2 נגדו, הייתה פתוחה
9 בפניו הדרך להגיש בקשה לצו איסור פרסום אולם הוא לא עשה כן אלא פנה לאמצעי
10 התקשורת והודעה כמי שפעל תחת הכינוי ייגר מאיסטר. התובע גם פנה למעסיקתו והודיע
11 לה כי הוא ייגר מאיסטר. משמע, התובע הוא שפרסם את זהותו, לרבות באמצעי התקשורת.
12
- 13 בהצהרות שמסר התובע לאמצעי התקשורת ציין כי הסיבה שפוטר מ"מעריב" היא בגין כך
14 ששיקר למעסיקו, עשה שימוש בחומרים פנימיים של "מעריב" ללא רשות והפר את הסכם
15 ההעסקה, ולא עקב התביעה שהגישו נגדו הנתבעות 1 ו-2.
16
- 17 התובע לא תביע את מעסיקתו, "מעריב", בגין הפיטורים הלא חוקיים, ודי בכך כדי להראות
18 כי פיטוריו חוקיים.
19
20
- 21 **טענות נתבעת 3, בזק בינלאומי.**
- 22 בזק בינלאומי טוענת כי מדובר בתביעה מופרכת, על כך שהנתבעות 1 ו-2 אשמות בפיטורי
23 התובע משום שהגישו נגדו תביעה בגין הוצאת לשון הרע שנעשתה נגדן במסגרת הבלוג, ואשר
24 הגשת התביעה חשפה את העובדה שהוא עומד מאחורי הבלוג, ונכח דברי הביקורת שפורסמו
25 בבלוג נגד "מעריב", פוטר התובע מעבודתו שם. לטענתה, טענת התובע כלפיה על כך שהיא
26 מסרה את פרטיו לנתבעות 1 ו-2, ספקולטיבית, ועל פי הנתונים שבידי בזק בינלאומי, איננה
27 נכונה.
28
- 29 בזק בינלאומי טוענת כי התובע עשה משך תקופה ארוכה שימוש ציני בבלוג לצורך הטלת פרש
30 וזוהמה בנתבעות 1 ו-2 וכן מתח ביקורת קשה על מקום עבודתו תוך שימוש בביטויים קשים
31 וכינויים מכוערים, וכעת הוא מלין על כך שהוא נדרש לשאת בתוצאות מעשיו הפסולים ועוד
32 טוען בעזות מצח כי אילולא הנתבעות, יכול היה להמשיך במעשים פסולים אלה ולא היה
33 מפוטר מעבודתו.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לנוכח הביטויים שעשה התובע, מדובר במעוול ובעברייך, שמלין על כך שנמנע ממנו להמשיך
2 בביצוע עוולות והעבירות הפליליות שביצע לכאורה על פי חוק איסור לשון הרע, וטוען כי נגרם
3 לו נזק עקב העובדה שהוא נדרש לשאת בתוצאות המעשים החמורים שביצע וכיום אף כלי
4 תקשורת לא מוכן להעסיק מחשש שיבקר אותו מאחורי גבו או יעשה מעשים פסולים אחרים.
5 מדובר, לכן, בשימוש לרעה בהליכי משפט בהגשת תביעה מקוממת.
6
- 7 88. הטענה היחידה נגד בזק בינלאומי היא שהיא מסרה את פרטיו של התובע לנתבעות 1 ו-2,
8 טענה המוכחשת. ברובם המכריע של המקרים בהם מבוקש לגלות זהותו של גולש באינטרנט
9 שפרסם דברים פוגעניים או ביצע עוולה אחרת, פרטי גולש האינטרנט שפרסם את ההודעה
10 הפוגענית, אינם מצויים בידי בעלי אתר האינטרנט. המידע היחיד שיש בידי בעלי האתר הוא
11 כתובת פרוטוקול האינטרנט, ה- IP שממנה הגיע הפרסום.
12
- 13 90. כתובת ה- IP היא כתובת דינמית כאשר בכל פעם שמשתמש גולש ומתחבר לאינטרנט, מקצה
14 לו ספק שירותי הגישה לאינטרנט (להלן: "ספק הגישה"), ממנו הזמין את שירותי הגישה,
15 כתובת שונה. בידי ספק הגישה מידע לאיזה לקוח (מנוי) שייכת הכתובת בתאריך ובשעה
16 שהגולש האנונימי פרסם את המסר המשמיץ הנטען.
17
- 18 91. על מנת לגלות את פרטי הגולש שאחראי להודעה הפוגענית, נדרש מי שמבקש לחשוף את
19 הפרטים, לקבל תחילה מבעל אתר האינטרנט את כתובת ה- IP של הגולש שפרסם את
20 ההודעה, ואת התאריך והשעה בהם נעשה שימוש בכתובת לצורך הפרסום. רק אז יכול
21 המבקש לפנות לספק הגישה על מנת שיבדוק האם מצויים בידיו פרטי הגולש שעשה שימוש
22 בכתובת IP אם לאו. קודם שיפנה המבקש עם כתובת ה- IP לספק הגישה, עליו לברר מי
23 ספקית האינטרנט הרלבנטית שלה משויכת כתובת ה- IP, וספקית האינטרנט תוכל לתת
24 למבקש את פרטי הגולש במידה ואלה מצויים בידה. לאחר שספק הגישה קיבל את כתובת ה-
25 IP ואת התאריך והשעה בה בוצע השימוש לצורך הפרסום, הוא יכול לבדוק האם פרטי הלקוח
26 שעשה את השימוש בכתובת ה- IP שמורים אצלו במערכת. כל שיכול ספק הגישה לחשוף הוא
27 רק שם הלקוח שהזמין את שירותי החיבור לרשת. אין הוא יכול לדעת האם הלקוח הוא זה
28 שעשה שימוש בפועל בשירות במועד הנתון או שאדם אחר עשה שימוש בשם המשתמש של
29 הלקוח בין ברשותו ובין שלא ברשותו.
30
- 31 92. בזק בינלאומי טוענת כי אין דבר חקיקה האוסר על ספק הגישה לחשוף את פרטי גולש
32 האינטרנט ללא צו של בית משפט. עם זאת בדרך כלל מבקשים ספקי הגישה לקבל צו מבית
33 משפט או אישור משטרה שהפרטים נדרשים בשל חשש מידי לחיי אדם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
93. בעניינינו בוק בינלאומי היא אומנם ספק הגישה של התובע, אך מעולם לא נתקבלה אצלה בקשה או דרישה לחשוף את פרטיו. מברור שנערך עולה כי היא גם לא עשתה כן.
94. הנתבעות 1 ו-2 יכלו לקבל את פרטי התובע מגורמים רבים נוספים ולא רק מבוק בינלאומי. מעיון באתר "תפוז" בו פורסם הבלוג עולה כי על מנת לנהל בלוג באתר נדרש התובע למסור את פרטיו האישיים ויתכן שהנתבעות 1 ו-2 קיבלו את פרטי התובע מהנהלת האתר. כמו כן, מכתב התביעה שהגישו הנתבעות 1 ו-2 נגד התובע עולה כי הן פנו לתובע באמצעות כתובת הדוא"ל שפרסם בבלוג ודרשו ממנו להפסיק את מעשיו ולחשוף את זהותו. ייתכן שהנתבעות 1 ו-2 קיבלו את פרטי התובע מהחברה שסיפקה לתובע את כתובת הדואר האלקטרוני. התובע מעלה ספקולציות באשר לדרך שבה חשפו הנתבעות 1 ו-2 את זהותו אולם בוק בינלאומי מעולם לא קיבלה בקשה לחשוף את פרטיו, לא נמסרה לה כתובת ה- IP בה נעשה שימוש לצורך פרסום הבלוג וממילא לא יכלה לחשוף את זהותו.
95. בנוסף, מצטרפת בוק בינלאומי לטענות הנתבעות 1 ו-2 וטוענת כי הנוק הנטען שנגרם לתובע נגרם בשל מעשה עוולה שהוא עצמו ביצע, בכך שהשתמש במעטה האנונימיות של רשת האינטרנט על מנת למתוח ביקורת קשה ובלתי לגיטימית על מקום עבודתו ועל הנתבעות 1 ו-2. התובע גם הודה שסיבת פיתוריו היא הביקורת שמתח במסגרת הבלוג על "מעריב". הביטויים שהתובע השתמש בהם קשים ביותר ואין מחלוקת שהללו מהווים הוצאת לשון הרע. נוכח חומרת הביטויים נראה שהם נאמרו בכוונה לפגוע דבר המהווה עבירה פלילית. אין לקבל את טענת התובע לפיה יש לו זכות לפרסם דברי בלע באנונימיות ולחמוק מכל אחריות ולטעון כי בהגשת התביעה של הנתבעות 1 ו-2 נגדו הם פגעו בזכות זו וגרמו לפיתוריו. מי שניזוק בשל מעשה עוולה שהוא עצמו ביצע, אינו זכאי לסעד מבית המשפט. בוק בינלאומי טוענת כי לנוכח ההתנהלות החמורה המיוחסת לתובע, לו היו הנתבעות מבקשות צו שיפוטי לחשוף את פרטיו, הרי שבמועד הרלוונטי לתביעה, היו מקבלות צו כאמור. כן לטענתה, התבטאויות התובע רחוקות מלהוות ביקורת לגיטימית. העובדה שהתובע לא הגיש תביעתו נגד "מעריב", משמעה שפיתוריו היו מוצדקים. חוזה העבודה של התובע לא הופר אלא על ידו. טענת התובע בדבר חוסר יכולתו להשיג מקום עבודה אחר נטענה באופן סתמי. אין כל מניעה שהתובע יפתח בלוג נוסף או יפרסם באמצעי תקשורת אחר דברי ביקורת, כל עוד הביקורת תהיה עניינית ולא תהווה הוצאת לשון הרע. כן לטענתה, עילות התביעה בגין הפסד שכרו של התובע, מקומן בבית הדין לעבודה ואין סמכות לבית משפט זה לדון בהן. בנוסף, לטענתה, סכום התביעה סתמי ומנופח.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1
- 2 **דיון.**
- 3 בתקופה מיוחדת אוגוסט 2007 ועד מרץ 2008 כתב התובע יומן רשת (בלוג) בשם "עומדים
- 4 בשער" באתר הבלוגיה של תפוז. ביומן פרסם התובע ביקורת על תקשורת הספורט בישראל,
- 5 לרבות על מדור הספורט של "מעריב" שבו עבד כעורך. התובע פרסם את היומן בשם עט "ייגר
- 6 מאיסטר".
- 7
- 8 נגד התובע (ושניים נוספים, שפרסמו בבלוג בתקופה מוקדמת יותר) הוגשה תביעה בגין לשון
- 9 הרע על פי חוק איסור לשון הרע על ידי הנתבעות 1 ו- 2 (ת.א. 27120/08 (להלן: "**התביעה**
- 10 **נגד התובע**"). התביעה נגד התובע התקבלה באופן חלקי בפסק דין מיום 22.2.15, ונקבע כי
- 11 חלק מהדברים שפרסם התובע היוו לשון הרע וכי פרסומים אלה גרמו לנתבעות 1 ו-2 נזק.
- 12 עוד נקבע שדברים נוספים שפרסם התובע ביומן הרשת אמנם אינם בני תביעה על פי חוק
- 13 איסור לשון הרע, שכן הללו מהווים הבעת דעה, אך אלה נכתבו שוב ושוב, תוך השתלחות
- 14 נמוכה ובוטה בנתבעות 1 ו-2. לנוכח דברים אלה החליט "תפוז", עוד לפני הגשת התביעה נגד
- 15 התובע, שלא לאפשר עוד את פרסום יומן הרשת במסגרת הבלוגיה שבאתר "תפוז".
- 16
- 17 **98.** על פסק הדין בתביעה נגד התובע הגישו הן התובע והן גב' אסייג וסיטינט ערעור (נע"א 8993-
- 18 04-15 וע"א 47872-04-15 בבית המשפט המחוזי בתל אביב), ואלה תלויים ועומדים.
- 19
- 20 **99.** התובע טוען כי כתב בשם עט ושומר בקנאות על פרטיו. לטענתו איש לא ידע על זהותו
- 21 האמיתית, למעט שליחתו, אשר גם היא השתמשה בשם בדוי, דפנה. לטענתו, בוק בינלאומי
- 22 הייתה היחידה שהחזיקה ביכולת להמיר את שם העט של התובע לשמו האמיתי וכי בדרך זו
- 23 קיבלו הנתבעות 1 ו-2 את פרטיו. כן טוען התובע כי הדרך היחידה בה יכלו הנתבעות 1 ו-2
- 24 להשיג את פרטיו כדין הייתה באמצעות פנייה לבית משפט לקבל צו המורה לבוק בינלאומי
- 25 למסור להן את פרטיו של התובע וכי במקרה זה אילו היו פונות לבית המשפט, לא היה זה
- 26 נתון צו לגילוי פרטיו.
- 27
- 28 **100.** לעניין זה מוסיף התובע וטוען כי הנתבעת 1 לא ספקה גרסה כיצד ידעה על זהותו טרם
- 29 חשיפתה שכן לא הגישה תצהיר ולא נתנה גרסה כלשהי בכתב ההגנה, וכי סיטינט לא הציגה
- 30 בתצהירה ובחקירתו של המצהיר מטעמה את מקור המידע והודתה כי לא פנתה לבית המשפט
- 31 בהליך לחשיפתו ולא קיבלה את המידע מהתובע או מהאנשים שהיא טוענת בתצהירה שידעו
- 32 על זהותו של התובע ואשר אותם לא זימנה לעדות.
- 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

- 1 התובע טוען כי על בית המשפט להגן על זכותו של אדם לשם עט ואנונימיות ולקבוע כי הדרך
2 היחידה לפגוע בזכותו של אדם לאנונימיות היא בחוק או על פי צו שיפוטי.
3
- 4 התובע טוען כי לנוכח העובדה שהוא לא גילה זהותו לאיש, אפילו לא לאשתו או לבני
5 משפחתו, הדרך היחידה להשיג מידע זה הייתה תוך בילוש התחקות או הטרדה אחרת כאמור
6 בחוק הגנת הפרטיות.
7
- 8 כן טוען התובע כי על פי חוות דעתו של אלטל מטעמו, הדרך היחידה לחשוף את זהותו של
9 התובע היא באמצעות שימוש במאגר המידע של בזק בינלאומי והעילה נגדה היא עילה חוקית
10 וחוזית.
11
- 12 התובע טוען כי הציג ראיות לפיהן הנתבעות לא קיבלו את המידע ישירות מ"תפוז" בו כתב
13 התובע את הבלוג בזהות בדויה ולא מאתר "וואלה" שניהל את חשבון הדואר האלקטרוני
14 שלו:
15 **"ש. לא קיבלתן את המידע על זהותו גם מהאתרים וואלה ותפוז, נכון?"**
16 **ת. נכון לא באופן רשמי, לא קיבלנו את המידע מהם."**
17 (עמ' 32 ש' 26 – 27 לפרוטוקול).
18
- 19 לטענתו, המילים "לא באופן רשמי" מלמדות על כך שהאופן הלא רשמי בו יכלו הנתבעות 1 ו-
20 2 לקבל את המידע הוא בילוש התחקות או פריצה ממוחשבת.
21
- 22 התובע טוען כי אינו יודע כיצד השיגו הנתבעות 1 ו- 2 את פרטיו האישיים אך על פי עדויות
23 שבמומחיות וידיעה שיפוטית הציג התובע בפני בית המשפט כי הדרכים היחידות המאפשרות
24 קבלת מידע על זהותו הן דרכים שאינן חוקיות: או על ידי גישה למאגר המידע של בזק
25 בינלאומי או על ידי תרחיש אחר כפי שהוצג דווקא על ידי הנתבעות 1 ו- 2 והוא התקנה של
26 תוכנות ריגול או פריצה למחשבו של התובע. לעניין זה מוסיף התובע וטוען כי מאחר והנתבעת
27 1 ידועה כמי שמתרועעת עם עבריינים ומאחר והעד מטעם סיטינט לא הכחיש בחקירתו
28 הנגדית כי יכול להיות שהנתבעת 1 שכרה חוקר פרטי כדי לחשוף את התובע, הרי שהדבר
29 מדבר בעד עצמו.
30
- 31 כן טוען התובע כי עצם העובדה שהנתבעות 1 ו- 2 לא העלו גרסה לגבי הנסיבות בהן עמדו על
32 זהותו, היא הנותנת שהם השיגו מידע זה בדרך לא חוקית.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

108. הנתבעות 1 ו-2 טוענות כי טענת התובע לפיה הן השיגו את שמו בדרך בלתי חוקית אינה אלא ספקולציה וכי הוא עצמו הודה שאין לו מידע כיצד הגיע אליהן מידע זה. כן טוענות הנתבעות 1 ו-2 כי למרות חקירתו הנגדית הארוכה של המצהיר מטעמן, לא שאל ב"כ התובע את העד כיצד גילתה הסיטינט את שמו של התובע. לטענתן, דבר זה פועל לחובת התובע שנטל ההוכחה עליו.
6
109. בזק בינלאומי טוענת כי כנגדה הציג התובע גרסה עובדתית ממוקדת ולפיה הדרך היחידה שבה הנתבעות 1 ו-2 יכלו לדעת שהוא זה שכותב את הבלוג היא באמצעות מידע שנמסר להן מבזק בינלאומי שהייתה ספקית האינטרנט שלו. התובע הודה שאין לו בדל ראייה לכך שבזק בינלאומי מסרה פרטים כלשהן לנתבעות 1 ו-2 ואלא שלטענתו זהותו יכלה להיחשף רק באמצעות שיתוף הפעולה של בזק בינלאומי. לטענתה, גרסתו של התובע נעדרת כל היגיון וקרסה כמגדל קלפים בהליך ההוכחות. גם המומחה מטעם התובע הודה שקיימות דרכים נוספות רבות, חוקיות ולא חוקיות לחשיפת זהותו של התובע, ובנוסף, התובע הודה שהיו אנשים נוספים שידעו את זהותו אך סירב לזמן אנשים אלה לעדות או למסור את פרטיהם על מנת שבזק בינלאומי תוכל להעיד אותם. לפיכך, טוענת בזק בינלאומי שהימנעותו של התובע מזימון אותם אנשים שידעו את זהותו, מקימה חזקה שעדותם הייתה מזיקה לו ומוכיחה שזהותו של התובע נחשפה באמצעותם ולא באמצעות בזק בינלאומי.
18
110. כן טוענת בזק בינלאומי כי עובדה היא שהנתבעות 1 ו-2 הכחישו מכל וכל שקיבלו מידע כלשהו ממנה והתובע נמנע מלשאול את העד מטעם הנתבעות 1 ו-2 בחקירתו הנגדית כיצד בדיוק הוא השיג את פרטי התובע לצורך הגשת התביעה. העובדה שהתובע נמנע מלשאול שאלה זו, בשים לב לכך שהנתבעות 1 ו-2 הכחישו שקיבלו אי פעם פרטים מבזק בינלאומי, מעידה כאלף עדים שהובע לא רצה לקבל תשובה בניין זה מתוך תקווה שיעלה בידיו לטשטש את העובדות.
24
111. בנוסף טוענת בזק בינלאומי כי קצין הביטחון מטעמה העיד, ועדותו לא נסתרה, שלא רק שבזק בינלאומי לא מסרה את פרטי התובע לגורם כלשהו ואף לא נתבקשה לעשות כן, אלא שהיא אפילו לא יכולה הייתה לחשוף את זהות התובע משום שפרטי כתובת ה-IP של התובע, שבלעדיהם בזק בינלאומי אינה מסוגלת לחשוף את זהותו, לא נמסרו לה מעולם.
29
112. אקדים ואומר כי לא נדרשת בענייננו הכרעה בשאלה אם ביצוע פרסום לפיו מאן דהוא הוא שמשתמש בשם עט כלשהו מהווה פגיעה בפרטיות, שכן למעט הגשת התביעה, לא עשו הנתבעות 1 ו-2 (וכן נתבעת 3), כל פרסום. דומה כי כשלעצמו, ללא נסיבות נוספות, אין בפרסום כאמור משום פגיעה בצנעת חייו הפרטיים של הפועל תחת שם עט.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

113. לכך יש להוסיף כי גם משהוגשה התביעה נגד התובע על ידי נתבעות 1 ו-2, לא הגיש התובע בקשה לאיסור פרסום שמו ופרטיו, וההיפך הוא הנכון. התובע הוא שפנה מיוזמתו למעבידו, "מעריב", מספר דקות לאחר שקיבל את כתב התביעה נגדו (עמ' 30 ש' 1 – 3 לפרוטוקול) וכן לכלי התקשורת ופרסם כי הוא זה שכתב את הבלוג.
114. שנית, פשיטא שזהותו של כותב בטס עט יכולה להיוודע ברבים, הן מאנשים, גם אם בודדים שיודעים את זהותו, והן בדרכים חוקיות אחרות, במיוחד כאשר מדובר בכתבת מאמרים על ידי מי שפועל כעיתונאי, שדבריו הכתובים מתפרסמים ברבים וניתן לזהות בכתבתו סגנון כתיבה, שימוש בצירופי מילים, והבעת דעות שעולה גם בחייו הגלויים. פרטים אלה יכלו גם להינתן על ידי "תפוז" או על ידי ספק כתובת הדואר האלקטרוני "וואלה" (שעל פי עדותו שמר מילנר מטעם סיטיינט אף אחד מהם לא מסר לנתבעו 1 ו-2 את פרטיו של התובע).
115. התובע אישר בעדותו בחקירתו הנגדית כי היה בין "חשודים פוטנציאליים" בכתבת הבלוג, לדבריו, בעיני טוקבקיסטים, אולם ברור כי גם כל עובדי כלי התקשורת שלהם היו מזדורי ספורט, ובאשר אליהם נכתבה חדשות לבקרים ביקורת בבלוג, דנו בזהות "החשודים" ככותבי הבלוג. בכתבה אליה התראיין התובע (נספח א' לתצהירו של מר מילנר) נכתב מפיו כי היו הרבה חשודים וגם הוא היה אחד מעשרת החשודים ב"מעריב".
116. אשר לבזק בינלאומי, זו הביאה עדות של העד הרלוונטי מטעמה, מר עמיחי רכטר, מנהל הביטחון ומניעת הונאות בבזק בינלאומי שהעיד, לאחר בדיקה שערך, שלא התקבלה בבזק בינלאומי פנייה לבירור זהותו של התובע ואף אחד לא מסר לבזק בינלאומי את הפרטים שהיו דרושים לה כדי לברר מי כתב את הבלוג. עדותו הייתה עקבית ולא נסתרה (ואף אושרה על ידי עדותו של מר מילנר ולפיה בזק בינלאומי לא מסרה לנתבעות 1 ו-2 את פרטיו של התובע). גם מעדותו של המומחה מטעם התובע, מר אלטל עולה כי יש דרכים נוספות למצוא את זהותו של כותב הבלוג, מלבד באמצעות שיתוף פעולה של בזק בינלאומי.
117. אוסיף ואציין כי מעדותו של מר ריכטר עולה כי בזק בינלאומי גם לא נהגה רשלנות במידע שהיא מחזיקה, וכי היא הוציאה נהלים שימנעו הוצאת מידע שמצוי בידה ואף עורכת בדיקות פתע לוודא שהעובדים מקיימים את הנהלים.
118. לאור האמור לעיל, נדחית הטענה לפיה בזק בינלאומי מסרה את פרטיו של התובע לנתבעות 1 ו-2, ודין התביעה נגדה להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

119. אשר לנתבעות 1-2, הנתבעת 1 לא הגישה תצהיר אולם המצהיר מטעם הנתבעות 1 ו-2 העיד
1 כי מדובר בעובדת של סיטינט שאין לה קשר לגילוי זהותו של התובע, וכי ככל שיש למי
2 מהנתבעות 1 ו-2 אחריות כלפי התובע, הרי זו מוטלת על סיטינט. דומה כי התביעה נגד
3 הנתבעת 1 לא הוגשה אלא משום שזו, יחד עם סיטינט, הגישה את התביעה נגד התובע, וזאת
4 בגין לשון הרע שהתובע הוציא אודותיה באופן אישי, כמו גם אודות סיטינט. אכן, ככלל
5 מצופה מבעל דין להגיש תצהיר, אולם בנסיבות העניין, כאשר כל התביעה נגד הנתבעת 1
6 הוגשה רק בשל הטענה הסתמית כי היא מתרועעת עם עבריינים, ולכן יש להניח שהיא השיגה
7 את פרטי התובע מעבריינים, דבר שהוכחש על ידי הנתבעות 1 ו-2, **דין התביעה נגדה**
8 **להידחות.**
9
10
120. אשר לסיטינט, אמנם, זו יכלה ואולי אף הייתה צריכה לתת גרסה ברורה כיצד הגיע לידיה
11 המידע כי כותב הבלוג הוא התובע, אולם, בהתחשב בכך שהטענה שכל כולה של הטענה בכתב
12 התביעה הייתה מבוססת על השערה גרידא, וזאת כאשר מועלית כלפיה טענה לביצוע עבירה
13 פלילית, טענה שיש להוכיח אותה ברמת הוכחה גבוהה מהרגיל, יכלה גם סיטינט להימנע
14 מלהעלות גרסה לעניין זה ולהסתפק בהכחשת הטענה לביצוע עבירה על ידה.
15
16
121. בחקירתו הנגדית נשאל מר מילנר מטעם סיטינט אודות שורת גורמים ואישר כי לא מהם
17 קיבל את המידע. כן העיד כי לא קיבל מידע "באופן רשמי" (עמ' 32 ש' 27 לפרוטוקול). אולם,
18 התובע לא שאל את מר מילנר למה כוונתו במילים "באופן רשמי". כמו כן, למרות שמדובר
19 בלב המחלוקת, לא שאל ב"כ התובע את מר מילנר כיצד קיבלה סיטינט, אם בכלל, את המידע
20 אודותיו. ייתכן שאילו שאל שאלה זו היה מקבל תשובה שלפיה הדבר נעשה באופן חוקי.
21
22
122. לכך מצטרפת העובדה שהתובע לא העיד את האנשים שלגרסתו ידעו את זהותו ככותב הבלוג,
23 ובכך מנע מהנתבעות לחקור אותם בניסיון להוכיח כי המידע יצא מהם או כי המידע היה ידוע
24 בחוגים מסויימים או כי המידע הלך וצבר תאוצה במהלך תקופת כתיבת הבלוג או כי היו
25 ניחויים ממוקדים לגבי זהותו של כותב הבלוג.
26
27
123. לפיכך, בשים לב, מחד גיסא, לכך שסיטינט לא ציינה מיוזמתה כיצד התקבל אצלה המידע,
28 ומאידך גיסא, התובע לא העלה אלא השערות בעלמא, לא העיד עדים רלוונטים שיכול היה
29 להעיד ולא שאל את העד מטעם סיטינט כיצד הגיע למידע, **לא הוכיח התובע את טענותיו**
30 **כלפיה.**
31
32
33
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 151582-09 מן נ' אסייג ואח'

תיק חיצוני:

פסיקתא.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

124. לאור כל האמור לעיל, נדחית התביעה.

125. התובע ישלם לנתבעות 1 ו- 2, וכן לנתבעת 3, לכל אחת מהן, הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪ (סה"כ 20,000 ₪) בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום, ט"ז תשרי תשע"ו, 29 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק

10

11

12

13

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה